

[Ministeren for offentlige arbejder.]

mig at se med velvilje og forståelse på ønsket om en færgeforbindelse mellem Hirtshals og Kristianssand og det hertil nødvendige færgeleje i Hirtshals havn.

Spørgsmålet om denne færgeforbindelse har jo været drøftet nogle gange, senest af et dansk-norsk udvalg, som dog i sin betænkning i 1947 tog afstand fra tanken om at gennemføre forbindelsen mellem Hirtshals og Kristianssand dels på grund af de uberegnelige tilsandinger i indsejlingen til Hirtshals havn, dels som følge af uroen i det østlige bassin i inderhavnen, hvor et færgeleje i givet fald måtte opføres.

For mit eget vedkommende ser jeg med forståelse på ønsket om en færgeforbindelse mellem Norge og Hirtshals, men jeg må desværre gøre det ærede medlem opmærksom på, at udsigterne til, at der i Hirtshals havn kan bygges et færgeleje, er temmelig små, og så ser jeg endda fuldstændig bort fra spørgsmålet om, hvorvidt det vil være muligt uden uforholdsmæssige omkostninger at opretholde den for en færgeforbindelse nødvendige dybde i indsejlingen til havnen. For godt et år siden har ministeriet nemlig imødekommet et lokalt ønske om at få flyttet Hirtshals havns hyttefadedebassin ud i østbassinet lige indenfor Norgeskajen og netop på det sted, hvor der engang har været projekteret et færgeleje, som ikke synes at kunne anbringes andre steder i havnen. Da man ved behandlingen af de lokale fiskeriforeningers andragende om hyttefadedebassinets flytning blev klar over, at en imødekomelse af andragendet ville være ensbetydende med en opgivelse af tanken om en færgeforbindelse til Norge, forelagde ministeriet sagen for Hirtshals havne- og trafikudvalg, som den 4. marts 1950 gav projektet til hyttefadedebassinets flytning sin tilslutning i erkendelse af arbejdets store betydning for fiskerierhvervet.

Der var således for godt et år siden enighed mellem fiskeriforeningerne i Hirtshals og det lokale havne- og trafikudvalg om, at planerne om færgeforbindelsen mellem Hirtshals og Norge måtte vige for fiskeriets interesser.

Til det ærede medlem hr. Heick, der fremsatte bemærkninger angående landvinding i almindelighed og specielt angående landvinding i Vadehavet, vil jeg give følgende oplysninger:

Efter hvad jeg har bragt i erfaring, vil Vadehavsudvalget, der er i besiddelse af et meget omfattende materiale såvel vedrørende det tekniske grundlag for landvinding

som vedrørende udnyttelsen af nyvundet og senere inddiget land, i en nær fremtid afgive betænkning. Udvalget består af 3 medlemmer, der repræsenterer henholdsvis den vandbygningstekniske sagkundskab, den videnskabelige marskforskning og den praktiske landbrugskundskab, og dets opgave har som også anført af det ærede medlem nærmest været at tilvejebringe oplysninger om naturforhold og landvindingsmuligheder i Vadehavet. I forbindelse dermed har udvalget ladet udføre visse forsøgsarbejder, hvortil der af staten er stillet midler til rådighed; først 100 000 kr. til forsøgsgrøbling, derefter i samarbejde mellem udvalget og vandbygningsvæsenet beløb på henholdsvis 100 000 kr. og 75 000 kr. til udførelse af landvindingsarbejder. Disse arbejder er alle udført i det område, hvor staten i henhold til loven om Rømdæmningen har erhvervet tilsligningsretten, og det må i denne forbindelse bemærkes, at spørgsmålet om tilsligningsretten andre steder i Vadehavet er noget uklart. Såfremt man derfor fra det offentlige side vil gå til store landvindingsforanstaltninger i Vadehavet som helhed, vil det blive nødvendigt at søge dette spørgsmål afklaret, eventuelt ad lovgivningens vej.

Jeg kan iøvrigt oplyse, at det er meddelt mig, at virkningen af Rømdæmningen i landvindingsmæssig henseende har været tilfredsstillende, og at de naturlige betingelser for landvinding i Vadehavet, delvis fremkaldt af Rømdæmningen, i øjeblikket er gunstige, og jeg er derfor villig til at tage under overvejelse at søge en større bevilling til landvindingsarbejder i Vadehavsområdet omkring Rømdæmningen end i indeværende år. De af det ærede medlem fremsatte bemærkninger om tilvejebringelse af et institut til opklaring af marskens forhold henhører måske nærmest under landbrugsministeren, men jeg kan dog udtale, at jeg skønner, at det vil være af meget stor interesse for landvindingen i Vadehavet, at et sådant institut oprettes. Med hensyn til spørgsmålet om ophævelse af Vadehavsudvalget og oprettelse af et nyt udvalg under landbrugsministeriet skal jeg bemærke, at det næppe af administrative grunde vil være muligt at lægge landvindingen i områder omkring Rømdæmningen under et andet ministerium end det, der varetager administrationen af Rømdæmningen, idet landvinding i disse områder har væsentlig betydning for dæmningens vedligeholdelse, men jeg erkender, at det rejste spørgsmål bør gøres til genstand for nærmere overvejelse, og jeg agter derfor, når udvalgets